

do ta lini besimin tuaj të dalë në pah!
Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Kur një foshnje lind, kordoni i kërthizës lidhet në dy vende dhe pritët midis atyre dy ligaturave. Një ligaturë është një lidhje – një lidhje e fiksuar mirë. Fjala *fe* [religion] vjen nga fjalët-rrënjë të latinishtes: *re* që do të thotë “përsëri” ose “sërisht” dhe ka mundësi nga *ligare* që do të thotë “të lidhësh” ose “të kapësh”. Pra, ne e kuptojmë që feja “i lidh besimtarët me Perëndinë”.
2. Eksodi 20:3. Përveç kësaj, Zoti tha: “Konvertohuni, largohuni nga idhujtë tuaj dhe hiqni . . . të gjitha gjërat tuaja të neveritshme” (Ezekieli 14:6).
3. Doktrina e Besëlidhje 6:36.
4. Shih Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, bot. Edward L. Kimball (1982), f. 391.
5. Shih Mosia 2:41; Doktrina e Besëlidhje 58:30–33; 82:10. Ky parim është i vërtetë për këdo, pasi “Perëndia nuk tregohet i anshëm” (Veprat e Apostujve 10:34); shih edhe Moroni 8:12.
6. Doktrina e Besëlidhje 132:22.
7. Shih Levitiku 15:13.
8. 2 Timoteut 3:7
9. 1 Nefi 19:23.
10. Isaia 5:20.
11. Shkrimi i Shenjtë na mëson: “Ejani te Zoti, tek i Shenjti. Kujtoni se shtigjet e tij janë të drejta. Vini re, udha për njeriun është e ngushtë, por ajo shtrihet në një drejtim të drejtë para tij dhe ruajtësi i portës është i Shenjti i Izraelit; dhe ai nuk punëson shërbëtorë aty; dhe nuk ka udhë tjetër përveç nëpërmjet portës; pasi ai nuk mund të mashtrohet, pasi Zoti Perëndi është emri i tij” (2 Nefi 9:41).
12. Thomas S. Monson, “Courage Counts”, *Ensign*, nëntor 1986, f. 41. Në një rast tjetër, Presidenti Monson dha këtë këshillë frymëzuese: “Për të jetuar shkëlqyeshëm, ne duhet të zhvillojmë aftësinë që ta përballojmë vështirësinë me kurajë, zhgënjimin me hare dhe ngadhnjimin me përlësi. . . . Ne jemi bij dhe bija të një Perëndie të gjallë, sipas shëmbëlltërisë së të cilit jemi krijuar. . . . Ne nuk mund ta kemi me sinqeritet këtë bindje pa përjetuar një ndjesi tërësisht të përtërirë force dhe fuqie, madje forcën për të jetuar urdhërimet e Perëndisë, fuqinë për t’u bërë ballë tundimeve të Satanit” (“Yellow Canaries with Gray on Their Wings”, *Ensign*, July 1973, f. 43).
13. “I mohoni vetes çdo ligësi” (Moroni 10:32). Nuk duhet të frikësohesh më shumë nga njeriu sesa nga Perëndia (shih Doktrina e Besëlidhje 3:7; 59:5).

Nga Plaku Riçard G. Skot,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

“Ju Kam Dhënë Shëmbullin”

Shëmbulli më i madhërishtëm që eci ndonjëherë mbi tokë, është Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti. . . . Ai na fton ta ndjekim shëmbullin e Tij të përkryer.

Ndërsa kam përsiatur mbi detyrën time për të ndarë ungjillin, kam reflektuar për njerëz të dashur ndikimi i ëmbël i të cilëve më ndihmoi të gjej shtegun e caktuar hyjnisht, që e ndihmoi përparimin tim shpirtëror. Në kohë të rëndësishme në jetën time, Ati në Qiell më bekoj me dikë që u kujdes për mua aq sa të ndihmonte për t’i udhëhequr zgjedhjet e mia në një drejtim të duhur. Ata zbatuan këto fjalë të Shpëtimtarit: “Unë, në fakt, ju kam dhënë shëmbullin që ashtu siç kam bërë unë, bëni edhe ju”¹.

Kur isha fëmijë i vogël, babai im nuk ishte anëtar i Kishës dhe nëna ime ishte bërë më pak aktive. Ne jetonim në Uashington, D.K. dhe prindërit e nënës sime jetonin më shumë se 2.500 milje (4.000 kilometra) larg, në shtetin e Uashingtonit. Disa muaj pas ditëlindjes sime të tetë, Gjyshe Uitelli udhëtoi përmes të gjithë vendit për të na vizituar. Gjyshja ishte e shqetësuar se as unë, as vëllai im më i madh, nuk ishim pagëzuar. Nuk e di se çfarë u tha ajo prindërve të mi për këtë, por e di vërtet se një mëngjes ajo na çoi në një park vëllanë tim dhe mua dhe na

tregoi ndjenjat e saj mbi rëndësinë e të qenit të pagëzuar dhe të pjesëmarrjes rregullisht në mbledhjet e Kishës. Nuk i mbaj mend hollësitë e asaj që tha ajo, por fjalët e saj prekën diçka në zemrën time dhe shpejt vëllai im dhe unë u pagëzuam.

Gjyshja vazhdoi të na përkrahte. Më kujtohet se çdo herë që vëllait tim ose mua na caktohej të bënim një bisedë në kishë, ne do ta merrnim në telefon për t’i kërkuar disa sugjerime. Brenda pak ditësh, një bisedë e shkruar me dorë do të mbërrinte me postë. Pas njëfarë kohe, sugjerimet e saj u ndryshuan në një skicim idesh që kërkonte më shumë përpjekje nga ana jonë.

Gjyshja përdori pikërisht sasinë e duhur të guximit dhe respektit për ta ndihmuar babanë tonë të kuptonte sa e rëndësishme ishte të na çonte në kishë me makinë për mbledhjet tona. Në çdo mënyrë të përshtatshme, ajo na ndihmoi të ndienim një nevojë për ungjillin në jetën tonë.

Më e rëndësishmja, ne e dinim se Gjyshja na donte dhe se ajo e donte ungjillin. Ajo ishte një shëmbull i mrekullueshëm! Sa mirënjohës jam

për dëshminë që ajo ndau me mua kur isha shumë i vogël. Ndikimi i saj e ndryshoi drejtimin e jetës sime ndaj të mirës së përjetshme.

Më vonë, kur isha gati të diplomohesha në universitet, unë rashë në dashuri me një vajzë të re e të bukur që quhej Xhenin Uotkins. Mendova se edhe ajo po fillonte të kishte disa ndjenja të thella për mua. Një natë kur ne po flisnim për të ardhmen, ajo me kujdes futi në diskutim një thënie që e ndryshoi jetën time për gjithmonë. Ajo tha: “Kur të martohem, do të martohem në tempull me një misionar të kthyer e besnik”.

Nuk kisha menduar shumë për një mision përpara kësaj. Atë natë, shtysa ime për ta marrë parasysh një shërbim misionar, ndryshoi jashtë mase. Shkova në shtëpi dhe nuk mund të mendoja për asgjë tjetër. Ndenja zgjuar gjithë natën. Isha plotësisht i shpërqendruar nga studimet e mia të nesërmen. Pas shumë lutjesh, mora vendimin të takohesha me peshkopin tim dhe të filloja aplikimin tim për misionar.

Xhenina nuk më kërkoi asnjehere që të shërbeja një mision për të. Ajo më donte mjaftueshëm sa të më tregonte bindjen e saj dhe pastaj më dha mundësinë të zgjidhja drejtimin e vetë jetës sime. Ne të dy shërbyem në misione dhe më vonë u vulosëm në tempull. Guximi dhe zotimi i Xheninës ndaj besimit të saj kanë sjellë gjithë ndryshimin në jetën tonë së bashku. Jam i sigurt se nuk do ta kishim gjetur lumturinë që gëzojmë, pa besimin e saj të fortë në parimin e shërbimit ndaj Zotit së pari. Ajo është një shembull i mrekullueshëm, i drejtë!

Që të dyja, Gjyshe Uitëlli dhe Xhenina më deshën mjaftueshëm sa të më tregonin bindjen e tyre se ordiancat e ungjillit dhe shërbimi ndaj Atit në Qiell do ta bekonin jetën time. Asnjëra prej tyre nuk më detyroi apo nuk më

bëri të ndihesha keq për njeriun që isha. Ato thjesht më deshën mua dhe e deshën Atin në Qiell. Që të dyja e dinin se Ai mund të bënte më shumë me jetën time nga sa mund të bëja unë vetë. Secila më ndihmoi me guxim në mënyra të dashura për të gjetur shtegun e lumturisë më të madhe.

Në ç'mënyrë secili prej nesh mund të bëhet një ndikim i tillë thelbësor? Ne duhet të jemi të sigurt që t'i duam sinqerisht ata që duam t'i ndihmojmë me drejtësi, kështu që ata mund të fillojnë të zhvillojnë mirëbesim në dashurinë e Perëndisë. Për kaq shumë njerëz në botë, sfida e parë në pranimin e ungjillit është të zhvillojnë besim në një Atë në Qiell, që i do ata përsosurisht. Është më e lehtë të zhvillohet ai besim kur ata kanë miq ose pjesëtarë të familjes që i duan ata në një mënyrë të ngjashme.

Të dhënit e mirëbesimit ndaj tyre me dashurinë tuaj, mund t'i ndihmojë ata të krijojnë besim në dashurinë e

Perëndisë. Pastaj, nëpërmjet komunikimit tuaj të dashur e të matur, jeta e tyre do të bekohet ngaqë ju do të tregoni mësimet që keni mësuar, përvojat që keni pasur, dhe parimet që keni ndjekur, për të gjetur zgjidhje për vetë betejet tuaja. Tregoni interesimin tuaj të sinqertë për mirëqenien e tyre; pastaj jepni dëshminë tuaj për ungjillin e Jezu Krishtit.

Ju mund të ndihmoni në mënyra që bazohen te parimi dhe doktrina. Nxitini ata që i doni, që të përpiqen fort për ta kuptuar atë të cilën Zoti do të donte që ata të bënin. Një mënyrë si ta bëni këtë është që t'u bëni pyetje të cilat i bëjnë të mendohen, dhe më pas t'u jepni kohë të mjaftueshme – qofshin orë, ditë, muaj apo më shumë – për të përsiatuar dhe për të kërkuar që t'i gjejnë përgjigjet vetë. Ju mund të keni nevojë t'i ndihmoni të dinë se si të luten dhe se si të dallojnë përgjigje ndaj lutjeve të tyre. Ndhimjini të dinë se shkrimet e shenjta janë një burim

jetësor për të marrë dhe dalluar përgjigje. Në atë mënyrë ju do t'i ndihmoni të përgatiten për mundësi dhe sfida të ardhshme.

Qëllimi i Perëndisë është “të bëj[ë] të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut”². Kjo është themelore për gjithçka bëjmë. Nganjëherë ne përfshihemi kaq shumë në gjëra që i mendojmë magjepsëse, ose përpihemi kaq shumë nga përgjegjësia të rëndomta, sa që i harrojmë synimet e Perëndisë. Kur e përqendroni vazhdimisht jetën tuaj te parimet më themelore, ju do të merrni një kuptueshmëri të asaj që duhet të bëni, dhe do të prodhoni më shumë fryte për Zotin.

Kur e përqendroni jetën tuaj te parimet themelore të planit të shpëtimit, ju do të përqendrohni më mirë në të treguarin e asaj që dini, sepse e kuptoni rëndësinë e përjetshme të ordinancave të ungjillit. Ju do ta tregoni atë çka dini në një mënyrë që i nxit miqtë tuaj të dëshirojnë të forcohen shpirtërisht. Ju do t'i ndihmoni njerëzit tuaj të dashur që të duan të zotohen për t'iu bindur të gjitha urdhërimeve të Tij dhe për të marrë mbi vete emrin e Jezu Krishtit.

Kujtoni se kthimi në besim i individëve është vetëm një pjesë e punës. Gjithmonë përpiquni fort t'i forconi familjet. Jepni mësim me një largpamësi për rëndësinë e vulosjes së familjeve në tempull. Për disa familje

kjo mund të kërkojë vite. I tillë që rasti me prindërit e mi. Shumë vite pasi unë u pagëzova, babai im u pagëzua dhe, më vonë, familja ime u vulos në tempull. Babai im shërbeu si vulosës në tempull dhe nëna ime shërbeu atje me të. Kur e keni largpamësinë për ordinancat vulosëse të tempullit, ju do të ndihmoni për të ndërtuar mbretërinë e Perëndisë në tokë.

Kujtoni, t'i doni ata është themeli i fuqishëm për të ndikuar tek ata që dëshironi t'i ndihmoni. Ndikimet e Gjyshe Uitëllit dhe të bashkëshortes sime, Xheninës, do të kishin qenë të papërfillshme po të mos e kisha ditur më parë se ato më donin dhe dëshironin që unë të kisha më të mirën në jetë.

Si një shoqërues për atë dashuri, kini mirëbesim tek ata. Në disa raste

Sidnei, Australi

mund të duket e vështirë t'u mirëbesoni, por gjeni njëfarë mënyre që t'u mirëbesoni atyre. Fëmijët e Atit në Qiell mund të bëjnë gjëra mahnitëse kur ndihen të mirëbesuar. Secili fëmijë i Perëndisë në vdekshmëri, e zgjedhi planin e Shpëtimitarit. Mirëbesoni se, po t'u jepet mundësia, ata do ta zgjedhin atë sërish.

Tregoni parimet që i ndihmojnë ata të cilët i doni, që të ecin përpara nëpër shtegun drejt jetës së përjetshme. Kujtoni, ne të gjithë rritemi rresht pas rreshti. Ju keni ndjekur të njëjtin model në kuptueshmërinë tuaj për ungjillin. Mbajeni të *thjeshtë* ndarjen tuaj të ungjillit.

Dëshmia juaj vetjake e Shlyerjes së Jezu Krishtit, është një mjet i fuqishëm. Burime shoqëruese janë lutja, Libri i Mormonit dhe shkrime të tjera të shenjta, si dhe zotimi juaj ndaj ordinancave të priftërisë. Të gjitha këto do ta lehtësojnë drejtimin prej Shpirtit, mbi të cilin është kaq vendimtare për ju që të mbështeteni.

Që të jeni të efektshëm dhe të bëni ashtu siç ka bërë Krishti³, përqendrohuni tek këto parime bazë të ungjillit: *Shlyerja e Jezu Krishtit e bën të mundur bërjen tonë më shumë si Ati ynë në Qiell, që të mund të jetojmë së bashku përjetësisht në njësitë tona familjare.*

Nuk ka doktrinë më themelore për punën tonë sesa Shlyerja e Jezu Krishtit. Në çdo mundësi të

përshtatshme, dëshmoni për Shpëtimtarin dhe për fuqinë e sakrificës së Tij Shlyese. Përdorni shkrime të shenjta që na japin mësim për Të dhe arsyen përse Ai është modeli i përsosur për çdonjërin në jetë.⁴ Juve do t'ju duhet të studioni me zell. Mos u përthithni aq shumë në gjëra të parëndësishme sa të humbisni të mësuarin e doktrinës dhe të mësimeve të Zotit. Me një themel vetjak të fortë doktrinor, ju do të jeni një burim i fuqishëm për ndarjen e të vërtetave jetike me të tjerë që kanë nevojë skajshëm për to.

Ne i shërbejmë më së miri Atit tonë në Qiell duke ndikuar drejtësisht tek të tjerët dhe duke u shërbyer atyre.⁵ Shembulli më i madhërishëm që eci ndonjëherë mbi tokë, është Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti. Shërbesa e Tij në vdekshmëri ishte e mbushur me mësimdhënie, shërbim dhe dashuri ndaj të tjerëve. Ai u ul me individë që u gjykuan të ishin të padenjë për shoqërimin e Tij. Ai e desh secilin prej tyre. Ai i dalloj nevojat e tyre dhe u mësoi ungjillin e Tij. Ai na fton ta ndjekim këtë shembull të përkryer.

Unë e di se ungjilli i Tij është shtegu për te paqja dhe lumturia në këtë jetë. U kujtoftim ne që të bëjmë ashtu siç bëri Ai duke i ndarë dashurinë, mirëbesimin dhe njohurinë tonë për të vërtetën me të tjerët që nuk e kanë përqaftuar ende dritën e shkëlqyeshme të ungjillit. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Gjoni 13:15.
2. Moisiu 1:39.
3. Shih Gjoni 13:15.
4. Shih për shembull Lluca 22:39–46; Gjoni 8:3–11; Filipianëve 4:13; Jakobi [Bibël] 5:15–16; 1 Gjoni 1:7; 2 Nefi 1:15; 2; 25:17–30; 31; Jakobi [LiM] 4; Alma 7; 42; 3 Nefi 11–30; Moroni 10:32–33; Doktrina e Besëlidhje 18:10–16; 19:13–19; 29:3; 88:1–13; 138:2–4; Moisiu 5:6–12.
5. Shih Mateu 22:35–40; Mosia 2:17.

Nga Plaku Robert D. Hejls,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

“Nëse Më Doni, Zbatoni Urdhërimet e Mia”

Përdorimi i lirisë sonë të zgjedhjes për t'u bindur do të thotë të zgjedhim të “bëj[më] ç’është’ e drejt’ [dhe pranimin që] pasojat le t’vazhdojnë”.

Vëllezër e motra, nga të gjitha mësimet që marrim nga jeta e Shpëtimtarit, asnjëri nuk është më i qartë dhe më i fuqishëm se mësimi i bindjes.

Shembulli i Shpëtimtarit

Në Këshillin paratokësor në Qiell, Luciferi ngriti krye kundër planit të Atit Qiuellor. Ata që e ndoqën Luciferin, i dhanë fund përparimit të tyre përjetshëm – kini kujdes se kë ndiqni!

Pastaj Jezusi shprehu zotimin e Tij për t'u bindur, duke thënë: “Atë, vullneti yt u bëftë dhe lavdia qoftë e jotja përgjithmonë”¹. Gjatë gjithë shërbesës së Tij, “Ai vuajti tundime, por nuk ua vuri veshin atyre”². Në të vërtetë, “[Ai] mësoi të jetë i bindur nga ato që pësoi”³.

Për shkak se Shpëtimtari ynë që i bindur, Ai shleu për mëkatet tona, duke e bërë të mundur ringjalljen tonë e duke përgatitur udhën për ne që të kthehemi tek Ati ynë Qiuellor, i cili e dinte se ne do të bënim gabime teksa

mësonim bindjen në vdekshmëri. Kur bindemi, ne e pranojmë sakrificën e Tij, pasi ne besojmë se nëpërmjet Shlyerjes së Krishtit, i gjithë njerëzimi mund të shpëtohet, me anë të bindjes ndaj ligjeve dhe ordinancave të Ungjillit.⁴

Jezusi na mësoi të bindemi me fjalë të thjeshta, që janë të lehta për t'u kuptuar: “Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia”⁵ dhe “Eja e më ndiq”⁶.

Kur pagëzohemi, ne “m[arrim] mbi vete emrin e Krishtit” dhe hyjmë “në besëlidhje me Perëndinë se [ne do të] je[m] të bindur deri në fund të jetës [sonë]”⁷. Çdo të diel, ne e përtërijmë atë besëlidhje pagëzimi duke marrë sakramentin dhe duke dëshmuar se jemi të gatshëm t'i mbajmë urdhërimet. Ne kërkojmë falje për çdo mendim, ndjenjë apo veprim që nuk është në harmoni me vullnetin e Atit tonë Qiuellor. Teksa pendo kemi duke u larguar nga mosbindja e duke filluar të bindemi sërish, ne tregojmë dashurinë tonë për Të.